

РЕШЕНИЕ

№ 1242

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора С. Димитров, като разглежда дело номер **5854** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно –
процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от М. И. С. от [населено място], срещу
Решение по нахд № 11354 / 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия,
111-ти състав, с което е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №
18776/17.03.2011г., издадено от началник на АНД при отдел „Пътна полиция” на
СДВР.

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на касационно основание по чл.
348, ал. 1, т. 1 от НПК – неправилно приложение на закона, изразяващо се в
неправилна преценка на доказателствата по делото - свидетелските показания, без да
се съобрази с направените възражения, както и че техническото средство следвало
съгласно чл. 189, ал.15 ЗДвП да отразява кумулативно дата, час, скорост и
регистрационен номер на МПС, което не било налице, не следвало от нито едно
доказателство, че засечената скорост е на управлявания от касатора автомобил. Иска
се от съда да постанови отмяна на обжалваното решение.

Ответникът по касационната жалба -СДВР, не е представляван по делото и не е
изразено становище по основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. дава заключение за

неоснователност на касационната жалба, а решението като правилно и законосъобразно – да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 18776/17.03.2011 година, началник АНД при отдел "ПП" при СДВР е наложил на касатора М. И. С., административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП – движи се със скорост 99 км/ч при ограничение със знак В 26 - 60 км/ч, което нарушение е установено с техническо средство.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установено, че на посоченото в постановлението място, дата и час, касаторът е управлявал също подробно описания в постановлението лек автомобил и с установената по-висока скорост - установена с техническо средство Трафик радар - TR4 D № 444, фиксиращ скорост, дата и час, жалбоподателят бил спрял за проверка, при която показанията на радара са му предявени.

Съдът е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, въз основа на доказателствата по административната преписка и гласните такива - показанията на св. Г. - актосъставител, справка за нарушенията на касатора по ЗДвП и разпечатка от паметта на техническото средство и справка относно техническата му изправност.

При така установеното от фактическа страна, СРС е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения и на процесуалните правила в производството по издаването им. Съдът подробно е обсъдил доказателствата, като е стигнал до обоснован правен извод, за съставомерност на деянието по чл.21,ал.1 ЗДвП и правилно приложение на санкционната норма по чл. 182,ал.1,т.6 ЗДвП.

Неоснователен е касационният довод, че процесното техническо средство е следвало да регистрира и контролният номер на засечения автомобил, както и че само отговарящите на изискванията на чл.189, ал.15 от ЗДвП технически средства са допустимите от закона, с които следва да се установява скоростта на движение. Такъв извод не следва от съдържанието на посочената разпоредба, който придава силата на веществени доказателства на разпечатките от паметта на такива технически средства, но не изключва доказването на скоростта и с техническо средство като процесното, показанията на което следва да се ценят наред с всички останали доказателства по делото. В случая СРС е обсъдил в пълнота събраните писмени и гласни доказателства и е направил верен и обоснован извод за доказаност на съставомерните факти, посочени в АУАН и НП. Касаторът не е ангажирал

доказателства за опровергаване на свидетелските показания на актосъставителя Г., който е и очевидец на констатираното нарушение и е потвърдил посоченото в мотивите на АУАН.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е и законосъобразно, не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за законосъобразност на обжалваното НП са правилни и обосновани. На основание чл.218,ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението както и съответствието му с материалния закон, следи служебно.

По тези съображения, като е приел, че касаторът е извършил от обективна и субективна страна състава на посочените като нарушени в АУАН и НП правна норма, и е потвърдил същото, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт.

С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, не са налице касационни основания за отмяната му, в това число и такива, за които съдът следи служебно, а касационната жалба е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, предл. първо, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по н.а.х.д. №11 354 / 2011 година, постановено от Софийски районен съд, Наказателна колегия, 111-ти състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.